

[Torben Lund]

se ældreboliger, men jeg vil nu godt sætte et spørgsmålstegn ved, om man ikke i virkeligheden har fået lavet en kvote eller kvoteliggende ordning alligevel. Når nu man laver systemet sådan, at fordelingen af udgifterne imellem staten og kommunen efter forslaget kun gælder, så længe man ikke bygger mere end 1.500 boliger på landsplan i alle landets kommuner om året, så vil det jo betyde, at der i kommunerne vil være stor opmærksomhed om, at man ikke ryger over disse 1.500 boliger, for gør man det, sker der jo det, at man regulerer statens merudgift ved, at man er røget over de 1.500 boliger, i de generelle kommunale bloktilskud.

Det vil altså sige, man opererer med en forudsætning, der hedder 1.500 boliger. Det ligner i hvert fald meget en ramme på 1.500 boliger, men det giver yderligere nogen usikkerhed. Det bliver jo således meget ulige fra kommune til kommune, hvordan man bliver ramt af denne økonomiske sanktion, idet det er de generelle kommunale bloktilskud, der bliver taget af, og det vil sige, at det ikke bliver, hvilket boligbyggeri man har haft i den enkelte kommune, der bliver afgørende for, hvad den enkelte kommune skal yde, men også det boligbyggeri, man har haft i nabokommunerne. Jeg synes, det er et lidt imponerende system, og man kan undre sig over, at Kommunernes Landsforening har ment, at det kunne være fornuftigt.

Jeg tror i øvrigt, at denne reform vil give et øget pres på det almennyttige byggeri ude i kommunerne, for det vil jo stadig væk være billigere for kommunen, hvis man kunne få det almennyttige byggeri til at bygge ældrevenlige boliger. Det er jo noget, kommunerne har gjort i vidt omfang igennem de seneste år, også langt ud over, hvad de var forpligtet til efter lovgivningen. Næsten halvdelen af de almennyttige boliger bliver jo rent faktisk bygget inden for rammerne af det, vi kalder ældre- og handicapvenlige boliger.

Men hvis presset på den almennyttige sektor bliver større, end det er i øjeblikket fra kommunernes side, får vi jo et nyt boligsocialt problem, for så bliver der ikke plads til de almindelige familier, som har behov for en god bolig i den almennyttige sektor. Så bliver den almennyttige sektor jo i alt for høj grad koncentreret om at bygge ældreboliger, i stedet for at man bruger den nye ældrebo-

liglovgivning. Jeg tror altså, at der også ligger et problem her.

Efter vores opfattelse burde man vælge den almennyttige finansieringsordning for disse ældreboliger, eventuelt med en regulering på rammebeløbet, sådan at der blev et større beløb at bygge for. Når man stiller krav om særlig indretning af boligerne, krav om særlig gode adgangsforhold – og det vil for etagebyggeris vedkommende sige, at det skal være med elevatorer – kan man ikke holde sig inden for de gældende rammebeløb på den almennyttige sektor. Også her vil der være indbygget en bremseklo for nogle i øvrigt fornuftige ældreboligprojekter.

Med en almennyttig finansieringsordning er det da muligt, at man måtte kombinere den med en eller anden form for kvoteordning, men på et væsentligt højere niveau end de 1.500 boliger, sådan at vi når det formål, vi alle ønsker at nå med dette her, nemlig at vi får bygget nogle flere ældreboliger. Behøvet ved vi er der.

Til allersidst vil jeg godt pege på spørgsmålet om de private.

Det er åbenbart noget, boligministeren holder meget af, og det kan jo da heller ikke overraske os, men jeg må sige, at vi finder det næsten grotesk, at man vil lade private ikke bare opføre ældreboligerne; de skal også kunne drive dem for kommunerne, og de skal sågar kunne forestå visitationen til disse ældreboliger. Man skal huske, at det er boliger, der træder i stedet for beskyttede boliger og plejeboliger, og her vil man altså have, at en privatmand skulle kunne forestå visitationen for disse boliger. Men sikrer ikke i lovforslaget, at den situation ikke kan opstå. Jeg synes, det er et fundamentalt brud på nogle hidtidige socialpolitiske principper på dette område, og efter min mening er det en grotesk privatiseringsform, man her har valgt.

Agnete Laustsen (KF):

Forleden havde vi en længere og, synes jeg, meget inspirerende debat om ældre på grundlag af en redegørelse fra socialministeren. Vi finder i den konservative gruppe, at det er værdifuldt, at vi følger denne idédebat op med konkrete forslag, således som tilfældet er i dag, hvor både boligministeren og socialministeren lægger realitet bag de gode